

ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

ΠΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α΄.

Ἀπὸ πρωΐας τῆς 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) ἡ πόλις τῆς Κοπεγχάγης ἦν ἐπὶ ποδός. Σημαῖαι δανικαί, σουηδικαί καὶ νορβηγικαί, τῶν τριῶν σκανδιναυϊκῶν κρατῶν, καὶ ἑλληνικαί τινες, ἐστολίζον τοὺς οἴκους αὐτῆς, πληθὺς δὲ λαοῦ ἐπλήρου πάσας τὰς ἀπὸ τοῦ ξενοδοχείου τοῦ «Φοίνικος» μέχρι τῶν ἀνακτόρων τοῦ Χριστιανείου ὁδοὺς, ἃς ἔμελλε νὰ διέλθῃ ἡ ἑλληνικὴ πρεσβεία. Πρὸ ἡμερῶν ἐγίνωσκον οἱ κάτοικοι τῆς δανικῆς πρωτεύουσας, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ ἔμελλε τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ νὰ παραδώσῃ τῷ βασιλεῖ Φρειδερίκῳ τῷ Ζ΄, τὸ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς Συνελεύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, δι' οὗ ὁ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἡγεμονίδης Γουλιέλμος Χριστιανὸς Γεώργιος ἐψηφίσθη «συνταγματικὸς βασιλεὺς» ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γεώργιος Α΄, βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.» Ἀπὸ τῆς 13 (25) Ἀπριλίου ἀφικθεῖσα εἰς τὴν δανικὴν πρωτεύουσαν, μόνον μεθ' ἡμέρας τριάκοντα ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ. Διαπραγματεύσεις, περὶ ὧν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ ἀνήκει, ἵνα λαλήσῃ, ἐβράδυναν τὴν ἀνατολὴν τῆς καλῆς ἡμέρας ταύτης. Οὐχ ἥττον βέβαιον ὑπῆρχεν, ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνεχώρει καὶ ἀφικνεῖτο εἰς Κοπεγχάγην ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ, οὐδὲν ὑπῆρχε τετελεσμένον ὀριστικῶς, τὰ πάντα δ' ἦσαν ἔτι ἐν τῇ πρώτῃ ἀρχῇ αὐτῶν. Ἀλλὰ πάντες, εἰ μὴ ἐκουσίως ἐσκοτοδινίων, διώρων ἤδη ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τὸ εὐτυχὲς πέρας τῆς ὑποθέσεως, θεωροῦντες τὸ ὁμόφωνον τῆς τελεσθείσης ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐκλογῆς, τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν καὶ τὴν πρόθυμον ἐργασίαν τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων, τὴν δημοτικότητα ἣν ἀπῆντησε παρὰ τοῖς Δανοῖς ἡ ἑλληνικὴ ὑπόθεσις, καὶ τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀδόλον ὑποστήριξιν ἣς ἔτυχε παρὰ τῷ ἀγαθῷ καὶ φιλελληνικωτάτῳ βασιλεῖ Φρειδερίκῳ Ζ΄ καὶ τῇ κυβερνήσει αὐτοῦ, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀμετάδωτον κλῆσιν, ἣν αὐτὸς ὁ ἐκλεχθεὶς ἡγεμονίδης ἐμχρτύρησεν, ἀπὸ τῆς πρώτης

στιγμῆς, καθ' ἣν ἀνηγγέλθη αὐτῷ ἡ ψηφοφορία τῆς 18 (30) Μαρτίου. Οὐδέποτε ὁ Γεώργιος ἐπαύσατο λέγων, ὅτι ἐπεθύμει νὰ μεταβῇ ἀμέσως ἐν μέσῳ τοῦ καλέσαντος αὐτὸν λαοῦ, εἰς πᾶν παρεμβαλλόμενον πρόσκομμα δυσαρρεστεῖτο, ἀποκρούων τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰς διαπραγματεύσεις περὶ ὅρων, ὡς ἀντικειμένους εἰς τὰ αἰσθήματά του, καὶ διαρρήδην κηρύσσων, ὅτι ἔχει τὴν πεποίθησιν καὶ αἰσθάνεται ἀρκοῦσαν ἐν ἑαυτῷ δύναμιν, ὅπως κυβερνήσῃ καλῶς τὸ βασίλειον τῶν Ἑλλήνων. Εἴθε τὸ μέλλον νὰ δικαιοῦσῃ τὸ ἀγαθὸν προαίσθημα τοῦτο.

Πρὶν ἢ ὁδηγήσω τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν αἴθουσαν ἐν ἣ ἔγένετο ἡ τοῦ Στέμματος ἀναδοχή, ὀφείλω νὰ σημειώσω εἰδήσεις τινὰς περὶ τῶν προ-
παρασκευαστικῶν ἐργασιῶν, τῶν γενομένων ἐν αὐτῇ καὶ τῶν πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἐπιτροπῆς τελεσθέντων.

Ἐπειδὴ ἡ συνήθης τοῦ δανικοῦ θρόνου αἴθουσα, ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Χριστιανοῦ (Christiansborg) δὲν ἦτον ἀρκούντως εὐρύχωρος, πρὸς δεξιῶσιν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς παρεσκευάσθη ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν ἀκροάσεων. Παραλληλόγραμμος, εὐρεῖα καὶ χρυσόστιχος, παράκειται τῇ τοῦ θρόνου. Εἰς τὸ βάθος αὐτῆς ἐστήθη βασιλικὴ καθέδρα, ἐπὶ ὑψώματος τριῶν βαθμίδων, κεκαλυμμένου ἐκ βελούδου πορφυροῦ καὶ σκιαζομένου ὑπ' οὐρανοῦ στεφηφόρου, ἐπίσης ἐκ βελούδου καὶ δι' ὁμοίου παραπετάσματος περιβαλλομένου. Ἐπὶ τῆς βασιλικῆς ἑδρας ἐτέθη ὁ βασιλικὸς μανδύας. Πρὸ τοῦ ὑψώματος τούτου ἠπλώθη χρυσάργυρος τάπης ἀρχαῖος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ διετέθησαν, δίκην φράγματος, οἱ τρεῖς ἀργυροὶ λέοντες, οἱ τῆς αἰθούσης τῶν Ἱπποτῶν, τοῦ ἀνακτόρου Rosenbourg, ἐν ἣ τελοῦνται αἱ στέφεις τῶν βασιλέων τῆς Δανίας· οἱ λέοντες οὗτοι ἐπίτηδες ἐκεῖθεν μετεκομίσθησαν εἰς τὸ Χριστιανεῖον πρὸ ἡμερῶν. Δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τοῦ θρόνου, ἐπὶ τοῦ ὑψώματος, ἐτέθησαν τέσσαρα ἐξ ἐριούχου θρονίδια, διὰ τοὺς εἰς τὴν τελετὴν μέλλοντας νὰ παρευρεθῶσι τέσσαρα ἡγεμονίδας. Δεξιᾷ δὲ, παρὰ τὴν βασιλικὴν καθέδραν, ἐτέθη ἀργυρᾷ μονόπους μικρὰ τράπεζα, ἥτις ἔμελλε νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόθεσιν τῆς μεμβράνης, ἣν ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ ἐπέδιδε. Καὶ αὕτη ἀνῆκεν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Rosenbourg.

Τῇ ὥρᾳ 11 καὶ τέταρτον, ἐν ταῖς δύο αἰθούσαις, ταῖς εἰς τὴν κυρίαν τοῦ θρόνου ὁδηγούσαις, καὶ τῶν Ἱππέων καλουμέναις, συνήχθησαν πάντες οἱ πολιτικοὶ ἄρχοντες καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἀξιωματικοί, ὅσοι, κατὰ τὸ πρόγραμμα, ἔμελλον νὰ παρασταθῶσιν ἐν τῇ τελετῇ. Σὺν αὐτοῖς ὑπῆρχον καὶ οἱ πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς

Ῥωσσίας. Κληθέντες ἅπαντες ὑπὸ τοῦ Αὐλάρχου, εἰσῆλθον εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν καὶ κατέλαβον τὰς ὁρισθείσας αὐτοῖς θέσεις. Καὶ οἱ μὲν ὑπουργοὶ ἐτάχθησαν δεξιᾷ τοῦ θρόνου, κατὰ ἀρχαιότητα, καὶ οὕτως, ὥστε ὁ προθυπουργός, ἵστατο πλησιέστερον τοῦ θρόνου. Οἱ πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων ἔστησαν δεξιόθεν κατέναντι τοῦ θρόνου, στρέφοντες τὰ νῶτα πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς αἰθούσης, ὅπου ἡ θύρα, δι' ἧς ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ πλησιέστερον οὕτω τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ. Ἀριστερᾷ τοῦ θρόνου ἐστάθησαν ἀξιωματικοὶ ἀνώτεροι τῆς Αὐλῆς. Ὁ Αὐλάρχης, μεταβάς εἰς τὰ βασιλικά ὡμάτια, ἀνήγγειλε τῷ βασιλεῖ, ὅτι οἱ πάντες κατέλαβον τὰς ὁρισθείσας θέσεις. Μετ' ὀλίγον εἰσῆλθεν οὗτος, παρεπομένων αὐτῷ τῶν τεσσάρων πριγκίπων, προηγουμένων δὲ τοῦ Αὐλάρχου, τοῦ Ἐλετάρχου, καὶ, ἀνὰ δύο, ἄλλων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Αὐλῆς, οἵτινες κατέλαβον ἀκολουθῶς τὰς οἰκείας θέσεις ἀριστερᾷ τοῦ θρόνου. Ὁ βασιλεὺς Φρειδερίκος ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου· ἔστησαν δὲ, δεξιᾷ μὲν αὐτοῦ ὁ διάδοχος πρίγκηψ Φερδινάνδος καὶ μετ' αὐτὸν ὁ πρίγκηψ Φρειδερίκος, πρωτότοκος τοῦ Χριστιανοῦ υἱός, ἀριστερᾷ δὲ ὁ πρίγκηψ Χριστιανός καὶ μετ' αὐτὸν ὁ υἱός του Γεώργιος. Ἄπαντες ἔφερον τὴν μεγάλην στρατιωτικὴν στολὴν των καὶ τὰ παράσημα τοῦ Ἐλέφαντος· μόνος ὁ Γεώργιος ἵστατο ἀσκεπής, οὐδὲν ἔχων παράσημον, φέρων δὲ στολὴν πλοιάρχου δικρότου, τοῦ βαθμοῦ, εἰς ὃν ἀπὸ τῆς προτεραίας προήχθη.

Αἱ τρεῖς αἴθουσαι, αἱ δύο τῶν Ἱππέων καὶ ἡ μία τῶν Θεραπόντων, δι' ὧν ἔμελλε νὰ διέλθῃ ἡ ἐλληνικὴ ἐπιτροπὴ, ἦσαν ἐπίσης πλήρεις ἀξιωματικῶν καὶ αὐλικῶν ὑπαλλήλων, στιχηδὸν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τεταγμένων. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ, τῇ ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ θρόνου αἴθουσαν, ἦσαν τεταγμένοι οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ βασιλέως, οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν αὐλῶν τῶν πριγκίπων τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, οἵτινες δὲν εἶχον θέσεις ἐν τῇ κυρίᾳ αἰθούσῃ, οἱ ταγματάρχαι, καὶ οἱ λοχαγοὶ τοῦ ἱππικοῦ καὶ τοῦ πεζικοῦ τῆς σωματοφυλακῆς καὶ τοῦ συντάγματος τῶν οὐσσάρων. Ἐν τῇ δευτέρᾳ αἰθούσῃ, τῇ ἀμέσως ἐπομένῃ, παρετάχθησαν οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ πάντες τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Θεραπόντων, ἦσαν τεταγμένοι κυκλοτερώς οἱ κυνηγοὶ καὶ οἱ ἄλλοι αὐλικοὶ ὑπηρεταὶ καὶ θεράποντες. Ἄπαντες ἦσαν ἐν στολῇ μεγάλῃ, ὡς καὶ οἱ εἰς τὰ μεσανέδαθρα (palliers) τῆς μεγάλης κλίμακος, ἣν ἔμελλε ν' ἀναβῇ ἡ ἐπιτροπὴ, ἀνὰ δύο ἢ ἀνὰ εἴς ἱστάμενοι στρατιῶται τῆς ἐφίππου σωματοφυλακῆς.

Οὕτως ὑπῆρχον τεταγμένα τὰ ἐν τοῖς ἀνακτόροις, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ἔφθασαν εἰς τὸ Χριστιανεῖον. Εἰς τὰ ἀνάκτορα ὠδήγησαν αὐτὴν πέντε βασιλικά ἄμαξαι, διελθοῦσαι διὰ τῶν κυριωτέρων ὁδῶν τῆς Κοπεγχάγης καὶ πυκνὸν πλῆθος

διασχίσασαι πολιτῶν, εὐθύμῳς χαιρετούντων καὶ ἀνευφημούντων. Ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἀμαξῶν ἐκάθησεν ὁ νκύαρχος Κανάρης, μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, πρὸς συνοδίαν τῆς, ταχθέντος λοχαγοῦ τῆς ἐφίππου σωματοφυλακῆς Kjoer, ἐν τῇ δευτέρᾳ οἱ Ζαήμης καὶ Γρίβας, ἐν δὲ ταῖς ἐπομέναις οἱ τῆς ἀκολουθίας. Περὶ τὴν δωδεκάτην ὥραν οἱ πάντες κατέβησαν τῶν ἀμαξῶν, αἵτινες ἐσταμάτησαν ἐνώπιον τῆς κυριωτάτης πύλης τοῦ Χριστιανείου. Οἱ πεζοὶ σωματοφύλακες, εἰς γραμμὴν τεταγμένοι, ἀπέδωκαν τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἣν ἀμέσως ἐδέχθη, ἐν τῇ πύλῃ, ὁ νεώτατος τῶν βασιλικῶν θεραπόντων, καὶ προηγούμενος, ὠδήγησεν αὐτὴν, διὰ τῆς δεξιᾶς κλίμακος, εἰς τὴν ἐσωτέραν κυρίαν πύλην, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν μεγάλην κλίμακα. Αὐτόθι ἐδέχθη τὴν ἐπιτροπὴν, ἥς ἐπόμεθα ἅπαντες οἱ ἄλλοι, ὁ τελετάρχης, συνταγματάρχης Βλοῦχερ, ἐν στολῇ μεγάλῃ καὶ κρατῶν τὸ τῆς ὑπηρεσίας σκῆπτρον. Αὐτοῦ δεξιᾷ ἵσταμένου καὶ τοῦ νεωτέρου τῶν θεραπόντων προηγούμενου πάντοτε, διελθόντες τῆς αἰθούσης τῶν ὑπηρετῶν, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν δευτέραν αἰθουσαν τῶν ἱππέων. Κατὰ τὰ ἐν ταῖς Αὐλαῖς εἰθισμένα, αἱ θύραι ἠνοίγοντο καὶ ἐκλείοντο πανηγυρικῶς, οἱ πάντες δὲ ἐχαιρέτουν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ αἰθούσῃ ἐδέχθη τὴν ἐπιτροπὴν ὁ Αὐλάρχης, ἐπίσης ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ τὸ σκῆπτρον τῆς ὑπηρεσίας κρατῶν· ἀριστερᾷ δὲ ταύτης βαίνων, ὠδήγησεν αὐτὴν εἰς τὴν πρώτην αἰθουσαν τῶν ἱππέων. Ἐνταῦθα ἐσταμάτησεν αὕτη, ὁ δ' Αὐλάρχης εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ θρόνου, ὅπως ἀναγγεῖλῃ τῷ βασιλεῖ τὴν ἀφίξιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ λάβῃ τὴν ἄδειαν τῆς εἰς τὴν αἰθουσαν εἰσόδου τῆς. Μετὰ στιγμὴν μίαν, ἐπιστρέψας ὁ Αὐλάρχης, ἐκάλεσε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Αὐτοῦ καὶ τοῦ τελετάρχου προηγούμενων, εἰσῆλθεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν αἰθουσαν. Ὁ Ζαήμης ἔφερεν, ἐπὶ προκεφαλαίου μεταξίνου, τὴν ἐξ ἐριούχου κυανοῦ κυλινδρικήν θήκην, ἐν ᾗ ἦτο τὸ βασιλεῖον ψήφισμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἄμα ἡ ἐπιτροπὴ ὑπερέβη τὸ κατώφλιον τῆς θύρας ἐχαιρέτησε, κλίνασα τὴν κεφαλὴν. Τὸν αὐτὸν διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς χαιρετισμὸν ἐπανέλαβεν οἷς ἔτι, ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης καὶ ὅτε ἐπλησίασεν εἰς τὸν θρόνον. Ἔστη τότε πρὸ τοῦ φράγματος τῶν τριῶν λεόντων, καὶ περαιτέρω ἔμπροσθεν βήματά τινα τῶν τριῶν πρέσβων, οἵτινες ἀπέμειναν οὕτω ἀριστερᾷ αὐτῆς. Ὁ αὐλάρχης καὶ ὁ τελετάρχης ἐστάθησαν ὀπισθεν τῶν τριῶν πρέσβων. Οἱ τῆς ἀκολουθίας ἡμεῖς, ἡγουμένου τοῦ λοχαγοῦ Kjoer, εἰσῆλθομεν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ, τὸν τριπλοῦν χαιρετισμὸν ἐπαναλαβόντες, ἔστημεν στιχηδὸν, στρέφοντες τὰ νῶτα πρὸς τὴν ἀντίθετον τῷ θρόνῳ πλευρὰν καὶ κατέναντι αὐτοῦ, ὀπισθεν δὲ τοῦ Αὐλάρχου καὶ τοῦ Τελετάρχου.

Σιωπή τελεία ἐκράτησεν ἀμέσως· οὐδ' αὐτὸς ἤκούετο τῶν βηματισμῶν ὁ ἐλαφρὸς θροῦς, ὁ μόνος διακόψας ἕως τότε τὴν πανηγυρικὴν σιγὴν. Ὁ Κανάρης, ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ στήθους αὐτοῦ χάρτην, διὰ φωνῆς ἰσχυρᾶς καὶ καθαρᾶς, ἀνέγνω τὸ ἐπόμενον προσφώνημα ἑλληνιστί·

« Μεγαλειότατε !

« Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 18 μαρ-
« τίου, ἀνεκήρυξε παμψηφεί βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ τὸ ὄνομα
« Γεώργιος Α', τὴν Α. Β. Υ. τὸν πρίγκηπα Γουλιέλμον Γεώργιον τῆς
« Δανίας, καὶ ἀνέθετο ἡμῖν τὴν τιμὴν, ὅπως, ἐν ὀνόματι τοῦ ἑλληνικοῦ
« ἔθνους, προσενέγκωμεν τῷ Πρίγκηπι τὸ Στέμμα.

« Παραδίδοντες, Βασιλεῦ, εἰς χεῖρας τῆς Μεγαλειότητός Σου τὸ ψή-
« φισμα τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Γουλιέλμου Γεωργίου,
« εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Υ. Μ. πληρώσει τὰς εὐχὰς καὶ
« τὰς προσδοκίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

« Ἡ ἐκλογὴ αὕτη, Βασιλεῦ, εἶναι ἀπόδειξις τοῦ σεβασμοῦ τῶν Ἑλλή-
« νων πρὸς τὸν ἐπιφανῆ Μονάρχην, ᾧ ἡ Θεία Πρόνοια ἀνέθετο τὰς τύχας
« τῆς Δανίας, καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν προτερημάτων τοῦ νεαροῦ
« Πρίγκηπος. Πεποιθάμεν δὲ ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη θέλει χρησιμεύσει ὡς
« δεσμὸς δύο ἐθνῶν, διακριθέντων αἰείποτε ἐπὶ ἀρετῇ καὶ πατριω-
« τισμῷ.

« Ἡ Ἑλλὰς, Βασιλεῦ, στηρίζουσα τὰς ἐλπίδας αὐτῆς εἰς τὸν νέον
« Βασιλέα της, καὶ πεποιθυῖα εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν τριῶν εὐεργε-
« τίδων δυνάμεων, πιστεύει ὅτι θέλει ἶδει τὴν ἡμέραν τῆς πληρώσεως τῶν
« ἐθνικῶν πόθων της. »

Λαβὼν μετὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ Ζαήμου τὴν μεμβράνην ἀνέγνω τὸ ἀπὸ 18 Μαρτίου ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως τῶν Ἀθηνῶν, δι' οὗ ὁ Γεώργιος ψηφίζεται βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Ἀκολούθως, ὑπερβὰς τὴν γραμμὴν τῶν λεόντων, ἔφθασε μέχρι τῶν βαθμίδων τοῦ θρόνου. Συγχρόνως, δεξιόθεν τοῦ θρόνου, ἐφάνη πρὸς τὸν Κανάρην πορευόμενος ὁ πρωθυπουργὸς Χάλλ· συναντήσας τὸν ναύαρχον πρὸ τῶν βαθμίδων, ἔλαβεν ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τὴν μεμβράνην καὶ τὴν ἐνεχείρισε τῷ βασιλεῖ Φρειδερίκῳ, καθημένῳ πάντοτε. Ὁ βασιλεὺς, διπλώσας τὴν μεμβράνην, ἀπέθηκεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἀργυρᾶς τραπέζης, τῆς δεξιᾶ αὐτοῦ ἐστημένης. Ὅτε δὲ ὁ Κανάρης, κλίνας τὴν κεφαλὴν καὶ χαιρετίσας, ἔλαβε τὴν πρωτέραν θέσιν ἐν μέσῳ τῶν ἐτέρων δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ βασιλεὺς Φρειδερίκος ἀνέγνω θανιστί τὸ ἐπόμενον ἀντιφώνημα·

« Ἀποδεχόμεθα διὰ τὸν νεαρὸν συγγενῇ ἡμῶν, τὸν πρίγκηπα Οὐίλιέλ-
 « μον Γεώργιον, τὸ Στέμμα, ὅπερ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἐκάλεσεν αὐτὸν
 « νὰ φέρῃ.

« Ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσι, ταῖς ἐν Λονδίνῳ γενομέναις μεταξὺ τῶν
 « τριῶν μεγάλων δυνάμεων, αἱ τινες τοσούτῳ δραστηρίως συνετέλεσαν
 « εἰς τὴν ἀνιδρύσιν τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου καὶ αἱ τινες πᾶσαν τὴν μέ-
 « ριμναν αὐτῶν διετήρησαν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ, ὑπεβάλομεν ὡς
 « ὅρον τῆς τοῦ Στέμματος ἀποδοχῆς τὴν τελείωσιν τῆς προσαρτήσεως τῶν
 « Ἰονίων Νήσων εἰς τὸ ἐλληνικὸν βασίλειον. Πλήρεις ζωηρᾶς εὐχαριστή-
 « σεως δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ προσάρτησις αὕτη
 « ἀποτελεσθήσεται ἐντὸς προσεχεστάτου μέλλοντος. Ἐπεθυμήσαμεν ὄντως,
 « ἵνα ὁ νεαρὸς βασιλεὺς, ἅμα κατὰ πρῶτον ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον τοῦ
 « λαοῦ του, χαιρετηθῇ ὡς φέρων τὴν ἐκπλήρωσιν ταύτης τῆς τοσούτῳ
 « νομίμου καὶ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὑποτρεφομένης εὐχῆς.

« Εὐελπιστοῦμεν δὲ ὅτι, τῇ προθύμῳ ἀρωγῇ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, θέλει
 « κατορθώσει ὁ νέος βασιλεὺς ν' ἀναπτύξῃ τὰ πλούτη τοῦ τόπου καὶ ὁδη-
 « γήσῃ αὐτὸν πρὸς μέλλον ὠραῖον καὶ εὐτυχές. Τὴν εὐχὴν δὲ ταύτην
 « συμμαρίζονται πάντες, οἱ διακρατοῦντες τὴν ἀνεξάλειπτον ἀνάμνησιν
 « τοῦ μεγάλου παρελθόντος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας
 « ἡρωϊκῶν ἀγώνων αὐτῆς. Ὅτε δὲ ὁ νεαρὸς βασιλεὺς ἀναχωρήσῃ ἀπὸ
 « τῆς γενεθλίου χώρας, ἡ αὕτη εὐχή, ἐξερχομένη ἐκ τῶν σπλάγχνων
 « τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Δανίας, συνοδεύσει αὐτὸν εἰς τὴν νέαν
 « πατρίδα του. »

Ὁ Φρειδερίκος ἀνέγνω τὸν λόγον τοῦτον δι' ἰσχυρᾶς καὶ στερεᾶς
 φωνῆς. Ἐκάλεσε τότε ἀμέσως τὸν Γεώργιον καὶ τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα,
 καλέσας αὐτὸν τῷ ὀνόματι τοῦ ἀδελφοῦ καὶ συγχαρεῖς ἐπὶ τῇ ἀναγορεύσει
 του εἰς βασιλέα. Ἀλλ' ἡ φωνὴ τοῦ βασιλέως ἀπώλεσε τὴν δύναμιν αὐτῆς
 καὶ λυγμοὶ χαρᾶς, δυσκόλως πνιγόμενοι, τὴν συνώδευσαν, ὅτε ἀπέ-
 τεινε συμβουλὰς τινὰς τῷ Γεωργίῳ, πάντοτε κρατῶν αὐτοῦ τὴν δεξιὰν
 καὶ ἀσκαρδαμυκτὶ, ἀλλὰ μὲ ὀφθαλμοὺς ὑγροὺς, προσβλέπων αὐτόν.

« Ἴσως, » τῷ εἶπε, « ὁὖν εἶναι πρέπον νὰ ὁμιλῇ τις περὶ ἑαυτοῦ.
 « Ἀλλὰ σὲ συμβουλεύω, μεταβαίνων εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἔχῃς ἐνώπιόν
 « σου τὸ παράδειγμα τῆς Δανίας καὶ νὰ ἀκολουθήσῃς τὸ σύστημά μου.
 « Στήριξον τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν ἰσχύν σου ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ,
 « μάθε δὲ, ὅτι ταύτην ἀδύνατον ν' ἀποκτήσῃς ἄλλως, ἢ διὰ τῆς πίστεως
 « σου εἰς τὸ σύνταγμα καὶ διὰ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ τόπου.
 « Ἡ παράβασις τοῦ ὅρκου καὶ ἡ περιφρόνησις τῶν πολιτικῶν ἐλευθε-

« ριῶν οὐδέποτε καὶ οὐδένα ὠφέλησεν ἢ δύναται νὰ ὠφελήσῃ, ὅσω ἰσχυ-
« ρὸς ἂν ᾖ. »

Προσελθὼν ἀμέσως μετ' ὀλίγον ὁ πρωθυπουργὸς Χάλλ, ἐνεχείρισε τῷ βασιλεῖ τὰ παράσημα καὶ τὴν κυκλῆν ταινίαν τοῦ τάγματος τοῦ Ἐλέφαντος. Ὁ Φρειδερίκος, περιβάλλων αὐτὸς μόνος τὴν ταινίαν τῷ Γεωργίῳ καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ θέτων τὸν ἀστέρα, τῷ εἶπεν, ὅτι « τῷ οἶδε το
« παράσημον τοῦτο ὡς ἐνθύμημα, καθ' ἣν στιγμὴν μέλλει νὰ τὸν ἀπο-
« χαιρετήσῃ ὡς θανόν πρίγκιπα. » Περιπτυσσάμενος αὐτὸν, τὸν ἡσπάσθη τρεῖς καὶ τετράκις εἰς τὸ μέτωπον καὶ εἰς τὰς παρειάς. Τοῦ βασιλέως οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν πλήρεις δακρύων. Πάντες οἱ παριστάμενοι ἔκλιναν τὴν κεφαλὴν, ἢ ἐζήτησαν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν λογισμοὺς εὐτραπέλους, ὅπως διασκεδάσωσιν ἢ ἀποκρύψωσι τὴν ὑγρότητα τῶν ὀμμάτων των. Ἦ ὥρα ἦν ἐπίσημος. Ἡ τύχη ἔθνους ὅλου παρεοῖδετο ἀπὸ τοῦδε εἰς χεῖρας ἄλλου.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ βασιλεὺς ἔδοξε τὸ σημεῖον τῆς ἀποχωρήσεως τῶν προσκληθέντων, ὁ Γεώργιος ἵστατο ὀρθὸς δεξιᾷ αὐτοῦ· ὁ Φρειδερίκος τὸν ἐκράτει ἀπὸ τῆς χειρός.

Τὴν αὐτὴν τηρήσαντες τάξιν καὶ τὴν αὐτὴν βαδίσαντες ὁδὸν, ἀπεχωρήσαμεν ἅπαντες, ἀφέντες τὸν βασιλέα καὶ τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ ἐν ἣ τοὺς εὗρομεν θέσει, ὅτε εἰσῆλθομεν. Κατὰ τὸ πρόγραμμα, ὁ βασιλεὺς μετέβη εἰς τὰ δώματα αὐτοῦ μόνον, ὅτε ἀνηγγέλθη αὐτῷ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέβη τῶν ἀμαζῶν καὶ ἀπῆλθεν. Ἀπεχώρησε δ' ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, καθ' ἣν εἰσῆλθεν· ἀλλ' ἤδη δὲν εἶπετο τελευταῖος, ἀλλὰ πλησίον τοῦ Φρειδερίκου καὶ ὡς βασιλεὺς ἐβάδιζεν ὁ πρὸ στιγμῆς ἀπλοῦς πρίγκιψ τῆς Δανίας Γεώργιος.

Ὁ ἐν ταῖς βασιλικαῖς αὐλαῖς καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν ἱστάμενος λαὸς ἐχαιρέτησε τοὺς Ἑλλήνας μεταβαίνοντας εἰς τὸ κατάλυμά των, διὰ τῶν αὐτῶν ἀνευφημιῶν καὶ τῶν αὐτῶν δειγμάτων ἐνθουσιασμοῦ καὶ συμπαθείας, δι' ὧν τοὺς συνώδευσε, ἐποχουμένους πρὸς τὰ ἀνάκτορα.

Ὁ οὐρανὸς ὑπῆρξεν εὐμενὴς καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς τελετῆς ταύτης.

Ἀλλὰ τοὺς Ἑλλήνας ἐκάλει καὶ ἕτερον καθῆκον. Ὁρῶν νὰ χαιρετήσωσι τὸν νέον βασιλέα αὐτῶν. Ἐπὶ τούτῳ, ὥραν μίαν περίπου μετὰ τὴν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ « Φοίνικος » ἐπιστροφὴν, μετέβη ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀμαλίας οἰκίματι τοῦ πρίγκιπος Χριστιανοῦ, ὅπου ὁ Γεώργιος ἤμελλε νὰ δεχθῇ τοὺς πρώτους χαιρετισμοὺς τῶν Ἑλλήνων ὡς βασιλεὺς αὐτῶν.

Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ εἰσῆλθεν εἰς τινὰ παρὰ τὴν μεγάλην αἴθου-

σαν θάλαμον, οὗ ἡ θύρα ἦν ἀνοιχτή, ἡμεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἐμείναμεν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν καὶ τῶν Κυριῶν τῆς τιμῆς. Ἀλλ' ἠδυνάμεθα νὰ βλέπωμεν, καὶ εἶδομεν καὶ ἤκούσαμεν πάντα τὰ ἐν τῷ θαλάμῳ γενόμενα, διότι ὀλίγα μόνον ἀπείχομεν βήματα.

Ὁ Χριστιανὸς ἴστατο ἐν μέσῳ, ἔχων ἀριστερᾷ μὲν τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ τὸν πρίγκιπα Φρειδερίκον, δεξιᾷ δὲ τὸν βασιλέα Γεώργιον. Ὁ ναύαρχος Κανάρης ἀπήγγειλε, πρὸς τὸν Γεώργιον ἀπευθυνόμενος, καὶ μετὰ τὸν τυπικὸν χαιρετισμὸν, τὸν ἐπόμενον λόγον ἑλληνιστί·

« Μεγαλειότατε !

« Εὐλογῶ τὸν Θεόν, διότι κατὰ τὴν προβεβηκυῖαν ἡλικίαν μου, ἤξιώσε
« νὰ μοὶ ἐπιφυλάξῃ τὴν εὐτυχίαν, ὅπως χαιρετίσω τὴν Μεγαλειότητά
« Σου ὡς βασιλέα καὶ ὑποβάλω αὐτῷ, μετὰ τῶν ἐντίμων συναδέλφων μου,
« τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Ἑλλάδος.

« Ἀντιπρόσωποι συμπάσης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, θεωροῦμεν τὴν
« ἡμέραν αὐτὴν ὡς τὴν ὀραιότεραν τῆς ζωῆς μας, διότι ἐρχόμεθα νὰ
« καταθέσωμεν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην λαοῦ, ὃν καθιστῶσιν ἄξιον
« τῆς συμπαθείας τῆς Υ. Μ. ἡ ἱστορία του καὶ τὰ παθήματά του.

« Ἡ Ἑλλὰς, ἐκλέγουσα βασιλέα αὐτῆς τὴν Υ. Μ. ἀνέθηκεν εἰς χεῖρας
« τοῦ ἡγεμόνος της ἅπαν τὸ μέλλον καὶ πάσας τὰς ἐλπίδας της, πεποιθυῖα,
« ὅτι κατανοῶν τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ ὑψίστα καθήκοντα, θέλει ἀφο-
« σιωθῇ εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐλευ-
« θέρων θεσμῶν τοῦ ἔθνους.

« Τὸ ἐπ' ἐμοί, Μεγαλειότατε, ἀρκετὰ ἔζησα, ὅπως, ἰδὼν τὴν ἡμέραν
« αὐτὴν, δυνήθῃ νὰ εἶπω τοὺς λόγους τοῦ Συμεῶνος·

« Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα. »

Ὁ Γεώργιος ἀνέγνω τότε διὰ φωνῆς στερεᾶς τὸ ἐπόμενον ἀντιφώνημα ὀκνιστί·

« Ἡ ψυχὴ μου εἶναι πεπληρωμένη χαρᾶς, δεχομένου σήμερον τοὺς
« πρώτους χαιρετισμοὺς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ· καὶ βαθέως συγκινοῦμαι
« ἀκούων τοὺς χαιρετισμοὺς τούτους ἀπὸ τοῦ στόματος ἀνδρὸς, οὗ
« τὸ ἔνδοξον ὄνομα ἀχωρίστως μένει ἠνωμένον μετὰ τῆς ἀναγεννήσεως
« τῆς Ἑλλάδος.

« Κατανοῶ ἀπὸ τοῦδε πᾶσαν τὴν εὐθύνην τῆς ἀνατεθείσης μοι ἐντολῆς·
« ὑπισχνοῦμαι ν' ἀφιερῶσω αὐτῇ τὰς καλλίστας δυνάμεις τῆς ζωῆς μου.
« Πέποιθα δὲ ἐπὶ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ ἀμεταπτώτου συνδρομῆς τοῦ
« ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως ἐπιτευχθῇ ὁ κοινὸς σκοπὸς ἡμῶν, ἥτοι ἡ εὐτυχία
« τῆς Ἑλλάδος.

« Γεννηθεῖς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν χώρᾳ, ἐν ᾗ ἡ νόμιμος τάξις βαδίζει
 « ἐκ παραλλήλου μετὰ τῆς ἀληθοῦς συνταγματικῆς ἐλευθερίας, καὶ ἥτις
 « προσέβη οὕτως εἰς ἀνάπτυξιν παρὰγωγὸν καὶ ἐπωφελῆ, θέλω φέρει εἰς
 « τὴν νέαν πατρίδα μου δίδαγμα, ὅπερ οὐδέποτε λησμονήσω καὶ ὅπερ
 « θέλω χαράξει ἐν τῇ καρδίᾳ μου δι' ἀνεξαλείπτων χαρακτήρων, — τὸ
 « ῥῆμα (devise) τοῦτο τοῦ βασιλέως τῆς Δανιμαρκίας, *ΙΣΧΥΣ ΜΟΥ ΕΣΤΙΝ*
 « *Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΟΥ!* »

Ἡ συγχίνησις τοῦ Χριστιανοῦ καὶ τῆς μητρὸς τοῦ Γεωργίου ἦν παθη-
 τικωτάτη. « Ἐλπίζω, » εἶπεν ὁ πατήρ, « ὅτι ὁ υἱός μου θέλει δειχθῇ
 « ἄξιος τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους καὶ ὅτι θέλει ἐργασθῇ πρὸς
 « εὐτυχίαν τῆς πατρίδος σας. » Ἡ μήτηρ οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ εἴπῃ·
 ἦν δλοπόρφυρος τὴν ὄψιν καὶ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶχε.

Τείνας τὴν χεῖρα εἰς τὴν ἐπίτροπὴν, ὃ τε Χριστιανὸς, ἡ σύζυγός του
 καὶ ὁ Γεώργιος ἐξῆλθον μετ' αὐτῆς εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ὅπου ἐδέ-
 χθησαν τοὺς χαιρετισμοὺς πάντων τῶν ἄλλων.

Μετὰ ἐν τέταρτον ἐπεστρέψαμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ « Φοίνικος. »
 Τὴν ἐσπέραν ἐδειπνήσαμεν μετὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐν τοῖς Ἀνακτό-
 ροις τοῦ Χριστιανείου, ξενιζόμενοι, μετὰ διακοσίων ἐξήκοντα ἄλλων
 συνδαιτυμόνων, παρὰ τῷ Φρειδερίκῳ Ζ'.

Τοιαύτη ἐγένετο ἡ ἡμέρα τῆς 25 Μαΐου τοῦ ἔτους 1863.

Πρὸ ἐτῶν τετρακοσίων δέκα, τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτοῦ
 ἔπνεον, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὰ λοιόθια τῆς πολιτικῆς ὑπάρξεως,
 πολιορκούμενοι ἐντὸς τῶν τειχῶν τοῦ Βυζαντίου. Μεθ' ἡμέρας τέσσαρας
 ὁ Κωνσταντῖνος καὶ οἱ πιστοὶ στρατιῶται αὐτοῦ, ἐπιπτον ἐπὶ τὰ ἐρειπω-
 μένα τεῖχη τῆς ἐλληνικῆς πρωτεύουσας, μάρτυρες τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ
 ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν σφραγίζοντες τὴν παλιγγενεσίαν τοῦ ἔθνους. Μετὰ
 τετρακόσια ἔτη, Ἕλληνες, ἐρχόμενοι εἰς τὴν γῆν ἐκείνην, ὅθεν ἐστρατο-
 λόγουν οἱ αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου τοὺς Βαράγκους σωματοφύλακας
 αὐτῶν, προσήνεγκον εἰς υἱὸν τῆς Κιμδρικῆς Χερσοννήσου, ἀλλὰ φέροντα
 ἐλληνικὸν ὄνομα, τὸ στέμμα, ὅπερ ὁ αὐτοκράτωρ αὐτῶν ἐρρίψεν ἐν τῷ
 σορῷ τῶν πτωμάτων. Εἴθε αἱ συμπτώσεις αὗται νὰ προοιωνισθῶσι μέλλον
 εὐδαιμονέστερον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς 25 Μαΐου 1863 νὰ συμπληρώσῃ
 ἡ ποθητὴ ἐκείνη ἡμέρα, ἣν ὀνειρεύεται ὁ Ἕλλην καὶ ἥτις θέλει παρα-
 δώσῃ εἰς τὴν ἱστορίαν τὸ ὄνομα τοῦ Γεωργίου Α' ὡς πράγματι καὶ νόμος
 « βασιλέως ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων! »

Ἐν Κοπεγχάγῃ, κατὰ Ἰούνιον 1863.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΦΙΛΗΜΩΝ.